

10 GO

DINA

MAPI

RANJA

TREŠ

NJEV

KE

Pregled projekta
od 2013. do 2023.

10 godina Mapiranja Trešnjevke OBLJETNIČKO IZDANJE

2013. godine pokrenuli smo ovaj projekt u okviru Centra za kulturu Trešnjevka s ciljem istraživanja identiteta Trešnjevke (unutar granica gradskih četvrti Trešnjevka sjever i Trešnjevka jug).

Kao i na početku, i dalje nam je želja kroz besplatne vođene šetnje za građanstvo, razgovore sa stanovnicima trešnjevačkih kvartova i prikupljanje priča, fotografija, skrivenih detalja, važnih, ali nekada i posve bizarnih informacija, malo pomalo složiti mozaik života Trešnjevke nekada, sada, pa i kakav bi on mogao biti u budućnosti. Želimo sve što čujemo, vidimo, okusimo, pomirišemo i naslutimo istovremeno i zabilježiti na način dostupan svima putem web stranice projekta te njegovog Facebook profila. Sve što skupljamo želimo prezentirati kao javno dobro i staviti na raspolaganje najširem krugu ljudi, pri čemu ne želimo biti enciklopedijski suhoparni već svakom detalju, svakoj priči i svakoj slici prilaziti neposredno, ali i s poštovanjem i ljubavlju.

IZDAVAČ Centar za kulturu Trešnjevka
ZA IZDAVAČA Veselko Leutar
FOTOGRAFIJE arhiva projekta Mapiranja Trešnjevke
OBLIKOVANJE I PRIJELOM Monika Vodopij
ILUSTRACIJE Borislav Doklešić
FINANCIJSKA POTPORA Ministarstvo kulture i
medija RH, Gradski ured za kulturu, međugradsku i
međunarodnu suradnju i civilno društvo

10 GODINA MAPIRANJA TREŠNJEVKE

PIŠE: VANJA RADOVANOVIC

S Trešnjevkom sam se zbližio posve slučajno, izborom radnog mesta u njenom središtu, i kasnijom kupovinom stana na njenom krajnjem zapadu kada sam zasnovao obitelj. Oduvijek sam bio radoznao i nisam volio monotoniju, tako da sam se na svim mjestima svojeg stanovanja trudio uroniti u lokalni život, upoznati okoliš, sve lijepе, ali i nelijepе strane kvartova u kojima sam živio i kroz koje sam prolazio. Upoznavanje s njima i uočavanje i najsitnijih detalja je moj svakodnevni život činilo zanimljivijim, uzbudljivim.

Dugo vremena to je bila tek moja osobna zabava, sve dok nisam odlučio pokrenuti blog „Nepoznati Zagreb“ i podijeliti svoj interes s drugima. Nisam imao nikakva očekivanja, mislio sam da će se možda tek tu i tamo javiti neki osobenjak sa sličnim interesima... No zanimanje je bilo veliko i neočekivana količina ljudi počela se pojavljivati u mojoj životu.

Jedan od njih je bio pokojni **Goran (Pinter)**, inženjer strojarstva pred mirovinom, s nizom sličnih interesa, ali i posve drugim senzibilitetom od mojega, što nas nije smetalо u zajedničkom istraživanju grada. Vrlo brzo nakon toga upoznao sam i **Sašu (Martinović Kunović)**, koja je u naše inženjerske žive unijela novu, posve drugaćiju vibraciju, umjetničku, a ujedno nas je i povezala s **Centrom za kulturu Trešnjevka**, što je našim aktivnostima dalo i jednu novu, malčice (tek malčice!) formalniju dimenziju.

I tako je nastao projekt **Mapiranje Trešnjevke...** i doživio sada punih 10 godina kroz međuiru naše tri osobnosti i utjecaje drugih ljudi koji su nas na ovaj ili onaj način podržavali (posebno zahvaljujem na podršci **Vladimiru, Mladenu, Sašici...**). Bilo je tu različitih uspona i padova, no ono što nas je svo troje držalo u projektu i međusobno bila je činjenica da nam MT nije bilo samo „dužnost“ već i zabava, dapače i ljubav, ponekad čak i strast. Jer, iako se Trešnjevka sa svojom ne odviše velikom površinom i brojem stanovnika naizgled čini premalim terenom za višegodišnja otkrivanja, činjenica je da što se dublje po njoj kopa, to se više zanimljivih stvari otkriva. I baš kad čovjek pomisli da je iskopano sve što se može naći, tad se pojavi neka nova fotografija, priča, stara karta, netko iz kvarta... što svim prijašnjim činjenicama i pričama dodaje još neko novo značenje, popuni još jedno mjesto u beskonačno velikom višedimenzijsnom puzzleu života Trešnjevke.

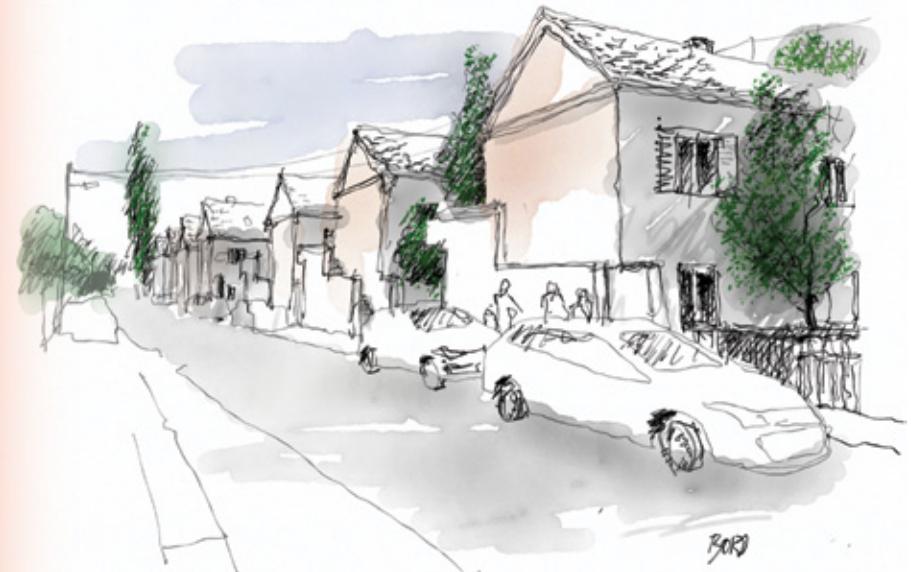
Da, postoje dani kada ne mogu više smisliti Trešnjevku... kada želim u prirodu, bez da igdje vidim kuću na vidiku... kada se želim izgubiti u nekom novom gradu, zemlji, kulturi, gdje nove prizore, ljudi i priče mogu naći na svakom čošku... pa si onda i priuštим takav odmor. I za tjedan, dva ili tri se ponovo vratim na Trešnjevku, gdje opet najdem na nešto novo. A pogotovo kad uzmem u obzir da Trešnjevka nije svemir za sebe, da

su svi okolni kvartovi, pa i cijeli Zagreb i njegova okolica spojeni u jednu cjelinu i da se njihovim otkrivanjem također mogu saznati nove stvari o Trešnjevki (a vrijedi i obrnuto) – tada se i naše igralište itekako širi.

Mislim da se svi mi (Saša i ja, a i svi vi koji nas pratite – Goran, nažalost, više nije s nama, ali sam siguran da bi se i on složio) možemo složiti da se Trešnjevka (i sve što

uz nju ide) može beskonačno istraživati i proučavati i da se isto tako sve to što pronađemo može na beskonačan broj načina prezentirati, upotrebljavati, dijeliti, koristiti kao inspiracija...

10 godina je već za nama, a za dalje čemo vidjeti, nekih motiva će se, prepostavljam, uvjek naći. :)

SVE BOJE TREŠNJEVKE

PIŠE: SAŠA ŠIMPRAGA

Danas je poznato trideset i sedam sačuvanih slika koje se pripisuju nizozemskom slikaru Johannesu Vermeeru. Od toga broja čak sedam uključuje nekakav prikaz karte. Pet od njih su karte Nizozemske i njezinih provincija, a dvije europskoga kontinenta. Proizlazi da petina Vermeerovih poznatih slika sadrži karte, kartografiju, mapiranje, koje je tako posredno zabilježeno u povijesti slikarstva 17. stoljeća i onoga što se u Nizozemskoj (danas već politički nekorektno s obzirom na kolonijalizam) naziva Zlatnim dobom.

U 17. stoljeću zagrebačke Trešnjevke još nije bilo, a je li i kad je prošla svoje zlatno doba stvar je za raspravu, no neke su trešnjevačke stvari nepobitno zlatne, a jedna od takvih je i projekt Mapiranje Trešnjevke koji je osebujno osvjetlio taj dio Zagreba. Pokrenuto 2013. godine, Mapiranje bilježi i otkriva Trešnjevku uzduž i poprijeko. Temelj i ljepilo projekta čine Vanja Radovanović i Saša Martinović Kunović (CEKATE), bazu još i Goran Pinter, a od početka su tu još bili i Saša Đukić i Mladen Sokele, svi na ovaj ili onaj način kontinuirano prisutni u izgradnji jednoga od najuspješnijih projekata o Zagrebu.

Mapiranje Trešnjevke kulturno je angažirana praksa koja je povezala lokalni Centar za kulturu Trešnjevka i zainteresiranu javnost i u tome je smislu primjer uspješne suradnje i onoga što bi centri za kulturu kao društvena infrastruktura mogli (ili trebali), između ostalog, nuditi. Bilo je recentnijih aktivnosti koje su prethodile Mapiranju Trešnjevke, poput projekta Muzej kvarta koji je provodila Kontrakcija i aktualnijih sličnih programa, no

nitko nije dosegnuo njegovo trajanje i zamah. U proteklom desetljeću angažmana stvoren je svojevrsni leksikon te gradske četvrti (dostupan na njihovim mrežnim stranicama), čiji je nastanak pratilo usporedno stvaranje zajednice pratitelja, sudionika i poštovatelja koji su učestvovali u njegovu kreiranju, ali i drugim aktivnostima kako se projekt razvijao. Demokratičnost i otvorenost, uključivost zajednice zainteresiranih građana, jedna su od najjačih strana projekta.

Možda su najpoznatiji segment Mapiranja Trešnjevke organizirane šetnje Trešnjevkom (uz to se veže i koordinacija zagrebačkog izdanja Jane's Walk šetnji i seminara, koje su doveli i proširili po Hrvatskoj). Šetnje, koje je kao format kulturne aktivnosti u značajnoj mjeri u Zagrebu populariziralo upravo Mapiranje Trešnjevke, u pravilu uključuju i detaljnju analizu povijesnih karata koje bi Vanja Radovanović pripremio i predstavio tijekom svake od njih. Kartografija je, baš kao i Vermeeru, bitna, no Mapiranje Trešnjevke zahvaća i ono što karte ne bilježi: izlazak na teren, gdje svakodnevno, marginalno, i za mnoge često banalno ali gradsko, postaje prvakasnem temom. Projekt je već sada značajno otvorio i zabilježio alternativnu povijest (toga dijela) Zagreba.

Mapiranje Trešnjevke potiče istraživače u ljudima, podjednako one koji će po prvi put zakoračiti i doživjeti neki dio grada, tako i one koji bi rado podijelili znanje o svojim kvartovima, rutama kretanja i pogledima na grad i gradsko. Ono što nitko drugi ne bilježi naći ćete kod Mapiranja. S Mapiranjem

Trešnjevke otkrivalo se ne samo javno i privatno već i skriveno. Mapiranje Trešnjevke uključalo je mnoga vrata, stražnje sobe, terase ili tavane. Manje ili više poznato dobilo bi kontekst ili sliku, a posvećenost detalju ponudilo javnosti i onu poetičnost grada koju često zanemarujemo jer smo uglavnom fokusirani na vidljivo i poznato, a ne uvijek na sve ono prisutno ali nevidljivo. A svaki od tih detalja je bitan jer čini ukupnost Zagreba, koji počesto prepoznajemo ili odviše definiramo po „velikim“ pričama, a podjednako su važne i one male bez kojih, uostalom, nema ni velikih.

Impresivan je broj organiziranih šetnji, još dojamljiviji broj sudionika koji su koračali Trešnjevkom zahvaljujući Mapiranju. Kroz otkrivanja grada stvorena su prijateljstva. S Mapiranjem Trešnjevke sam, u dobrom društvu, bio u ulicama i dvorištima, prolazima i zonama kojima vjerojatno nikada ne bih kročio da nije bilo Mapiranja. Strastvenost Mapiranja Trešnjevke možda je njegova najveća privlačnost, ona koju su mnogi i prepoznali. Koliko samo ljudi ima već desetljetnu tradiciju šetnje *Predbožićnom dijagonalom* koju svakog prosinca vodi Vanja?

Opseg aktivnosti Mapiranja Trešnjevke uključuje i niz mikro programa, poput *Kvartovskog mozaika* – serije razgovora s ljudima (obrnicima, stručnjacima) Trešnjevke; *Turu kulturu* koja građanima otvara inače nedostupne institucije i zdanja po cijelom gradu; festival *Trešnjevka se budi*; ali i neke akcije u javnom prostoru te inicijative za poboljšanje grada, poput onih za spuštanje rubnjaka na trešnjevačkim biciklističkim stazama. Male stvari koje u velikom poretku stvari često izmiču pažnji, pa tako nisu nužno ni valorizirane kao doprinos. No, karakteristika Mapiranja Trešnjevke je da ono počinje i ostaje na marginama i u tome je dobar dio njegova šarma.

Mapiranje Trešnjevke upisalo se na kartu Zagreba podjednako potvrđujući uspjehe i kvalitete grada, njegove promašaje,

propuste, stremljenja, ponajviše stvarnosti i slučajnosti, ali i mogućnosti, osobito npr. Tratinske ulice kao budućeg paralelnog središta grada. Tema koja se teško probija pa je i zato važna, a nudi priliku višestruke pozitivne transformacije Trešnjevke. Aktivnosti Mapiranja Trešnjevke poput vikend festivala *Tratinska se budi* tome doprinose.

Zagreb se već desetljećima suočava s izazovima koji su označili njegovo kulturno, gospodarsko i demografsko nazadovanje, no mali pokreti otpora poput Mapiranja Trešnjevke čuvaju njegov duh od izumiranja. Pritom, u Zagrebu ne postoji živi projekt koji bi nadmašio uspjehe Mapiranja, jednako kao što ne postoji neki institucionalni muzeološki sadržaj tega tipa koji bi se približio njegovim uspjesima. To hvali Mapiranje Trešnjevke, ali pokazuje i koliko svega dugoga nedostaje, odnosno kako tu prazninu nedjelovanja aktivno ispunjava projekt koji je dobrim dijelom pogonjen entuzijazmom. Onaj koji u prvih deset godina nije izgubio na žaru, čak se čini da se tek zagrijava.

Vermeer je tijekom života naslikao vjerojatno oko pedeset slika, od čega znamo za tri pejzaža, a preživjela su dva. Sačuvani su *Pogled na Delft* i *Mala ulica*. Vermeerova ulica na sjeveru Europe iz 17. stoljeća drugačija je, ali i ima sličnosti s još uvijek mnogim preživjelim uskim trešnjevačkim ulicama u 21. stoljeću, i to po intimi i topolini grada, tj. po svemu onome što Mapiranje Trešnjevke otkriva, otvara i nudi svima nama.

BALET PLOČNIKA

PIŠE: SAŠA MARTINOVIC KUNOVIC

Čuje se škripa koraka po šoderu, mnogo koraka veće grupe ljudi. Tu je koktel šumova, kao i koktel svjetlosnih impulsa s raznih strana: poneko svjetlo dopire iz stanova obližnje zgrade, drugo od gradske rasvjete, ili pak od mobitela koji pokušavaju zabilježiti usputnu scenu.

Nečiji smijeh, blagi žamor. Lavež, zvonce bicikla.

Čuje se i detalj razgovora između dvoje ljudi: „...ne, nisam nikad bila u ovom dijelu grada. Ti?

...Jednom sam prilikom tu prošla, no ova je ulica prije sasvim drugačije izgledala. Evo, tu je donedavno bila obiteljska kuća, a sad to više nema veze s nekadašnjim izgledom.“

Gdje smo? Na jednoj od šetnji Mapiranja Trešnjevke; našli smo se poslije posla u 17, a sad je već lagano pao mrak, uklizao između nas, ulio se u ulice i u naše oči, fotografije. Hodamo po rubnom dijelu Trešnjevke, istražujemo manje poznate dijelove grada. Zastajkujemo. Slušamo, gledamo.

Hodamo već dva sata. Nekoliko se osoba odvojilo, no veći broj nas želi još hodati, još posvuda zaviriti, još ponešto otkriti. Ljeto se bliži, miris bilja je intenzivan još od sunčanog perioda dana i miješa se s drugačijim mirisima grada; u blizini je pruga, miriše na željezo i mazivo (ipak smo na rubu).

Što nas okuplja, što veže tu grupu ljudi različitog uzrasta, interesa? Što nas je okupilo u ovu zajednicu ljubitelja hodanja? Teško je navesti jednu stvar; ponekad se čini da je to želja za istraživanjem grada i njegovim boljim upoznavanjem, želja da se Grad učini boljim mjestom za život. Netko se tu nađe jer strastveno traži prizore za fotografiranje;

poneko samo traži društvo; ima i onih koje noge nose na šetnju jer se pri tome osjećaju kao da su se vratili u doba mладости i maturalca kada je put pod nogama bio sredstvo za druženje, za razgovor, za razmjenu misli. Svatko od nas ima neku svoju motivaciju. Ispred nas Vanja, diže kartu, pokazuje i ukazuje na začudno, na skriveno. Vodi šetnju, slijedimo ga.

Puštamo svoje noge, ulijevamo se i mi svojim koracima u gradske ulice, kao što se u njih ulio i mrak oko nas... Naši su se koraci upisali u pločnike poput neke koreografije, kako je i zagovarala Jane Jacobs, naša idejna voditeljica, koja je to zvala „baletom pločnika“.

I tako već deset godina, nismo se još umorili.

POSLJEDNJIH 10 GODINA U BROJKAMA:

159

5058

ŠETNJI I POSJETA RAZNIM
INSTITUCIJAMA

OBJAVLJENIH (VEĆINOM)
AUTORSKIH FOTOGRAFIJA

6500

490

LJUDI OKUPLJENO NA
FACEBOOK PROFILU
„MAPIRANJE TREŠNJEVKE”

OBJAVLJENIH TEKSTOVA
NA WEB STRANICI
MAPIRANJA TREŠNJEVKE

Unutar Mapiranja Trešnjevke pokrenuli smo i nekoliko akcija koje imaju svoj poseban identitet i karakter:

JANE'S WALK: Svakog svibnja šetnjama s građanima pokrivamo čitav Zagreb i blisku okolicu, uz niz raznovrsnih voditelja i tema.

TURA KULTURA: Posjećujemo pojedine ustanove, firme, muzeje, škole... uz vodstvo osoba koje u njima rade i kroz posjete zajedno s građanima upoznajemo njihove manje poznate strane i priče.

KVARTOVSKI MOZAIK: Kroz razgovore sa stanovnicima Trešnjevke otkrivamo njihove

osobne priče, listamo obiteljske albume i dokumente, ali i slažemo mozaik trešnjevačke kvartovske povijesti.

KVARTOVSKA PIVA: Posjećujemo lokalne kafiće i birtije staroga kova, te uz druženje i razgovor s građanima upoznajemo povijest tih lokala, ali i njihovih kvartova.

TREŠNJEVKA SE BUDI: Kroz raznolik program u javnim prostorima Trešnjevke potičemo život ulica i trgova i isto tako pokušavamo probuditi njihove stanovnike, vlasnike i korisnike lokala, potaknuti ih na djelovanje i udruživanje u cilju zajedničke bolje budućnosti.

RIJEČI PRATI- TELJA

Za mene je Mapiranje Trešnjevke težnja za očuvanjem povijesti i tradicije Trešnjevke, uz pronaalaženje novih načina za njeno življjenje. Volim šetnje u kojima otkrivamo skrivene zakutke i mjesta pored kojih sam bezbroj puta prošla, a ne znam kako izgledaju iz druge perspektive. Svaku šetnju doživljavam kao razigrano i povezujuće iskustvo druženja raznovrsnih ljudi koje uvijek završi u dobrom raspoloženju, neovisno o vremenskim uvjetima.

S.C.

U travnju će biti mojih pet godina da sam se pridružila lijepom urbanom projektu Mapiranje Trešnjevke. Četvrtak popodne, obilazak Voltina, ujutro sam čula u emisiji *Dobro jutro, Hrvatska*, učinilo mi se zanimljivo i poučno. Skupila se ekipa i bilo je odlično, saznala sam puno toga o kvartu kroz koji često prolazim, ali malo mi je toga bilo poznato, pogotovo flicleki iz prošlosti.

Slijedile su brojne šetnje, ali i obilasci muzeja, „Lisinskog“, vrtova, uređivanje izloga po Tratinčkoj... I naravno, kvartovske kave, uz uvijek zanimljive razgovore.

A.P.

Meni su predivne šetnje – upoznavanje dijelova grada/kvarta koji nisu uvijek na uobičajenim trasama i to pješke – na način na kojim (jedino) možemo doista doživjeti neki prostor. Zgodno je usput sresti domaće i od njih dozнатi lokalne zanimljivosti te na kraju vidjeti pregršt fotki i tekst o viđenome. Arhiva fotki i tekstova uvijek dobro dođe za informacije koje nedostaju o nekom prostoru ili za prisjećanje.

M.P.

Najviše mi se svidišto sam s Trešnjevkom (kao i s cijelim zapadnim dijelom grada), na Vi, tako da mi je super šetati po kvartovima koji su meni osobno nepoznati i saznavati povijest i prošlost svog grada.

Manje su mi zanimljivi projekti koji nisu šetnje (dakle Kvartovske pive, projekti kao što su Trešnjevka se budi i slične stvari koji iskaču iz okvira šetnji), čisto iz razloga što su šetnje više nekako „gerilski“ organizirane i spontanije...

L.B.

U travnju će biti mojih pet godina da sam se pridružila lijepom urbanom projektu Mapiranje Trešnjevke. Četvrtak popodne, obilazak Voltina, ujutro sam čula u emisiji *Dobro jutro, Hrvatska*, učinilo mi se zanimljivo i poučno. Skupila se ekipa i bilo je odlično, saznala sam puno toga o kvartu kroz koji često prolazim, ali malo mi je toga bilo poznato, pogotovo flicleki iz prošlosti.

Slijedile su brojne šetnje, ali i obilasci muzeja, „Lisinskog“, vrtova, uređivanje izloga po Tratinčkoj... I naravno, kvartovske kave, uz uvijek zanimljive razgovore.

A.P.

Projekt mi se svudio od početka zato što sam inače ljubiteljica Trešnjevke – tu sam od svoga rođenja pa do dana današnjeg, a to je već više od 61 godine. Selila sam se četiri puta, ali samo sam kružila po Trešnjevcu – od stare Trešnjevke, preko Staglišća na Jarun, pa natrag na Staglišće.

Projekt mi se svudio jer volim šetati, volim saznati nešto novo o naselju u kojem živim. Kroz život sam puno putovala i obilazila razne gradove, pa mi je ovo bilo fora jer sam bila kao turist u vlastitom gradu. Volim zapažati neke detalje i zanimljivosti u naselju, a još je bolje kada ti netko i ukaže na njih.

D.C.

MAPIRANJE TREŠNJEVKE: GRAD KOJ SE SMIJE

Mapiranje Trešnjevke jedan je od najinkluzivnijih projekata koje poznajem. Iako sad već ima priličnu grupu sljedbenika, stalnih učesnika na svim onim divnim dijagonalama, šetnjama na kojima se druži, uči i uživa, lako se otvara za nove znatiželjnike, spajajući različite generacije.

Mapiranje Trešnjevke nam je ponovno otkrilo magiju običnog šetanja gradom, jer što je šetnja nego „izvođenje“ mesta, njegovo ponovno izmišljanje. To je kreativan čin iscrtavanja mapa našim tijelima, pokretom i naposljetku – riječima. Šetnja je događaj, stvaranje novih priča. Walter Benjamin je svojevremeno sugerirao da je priopovjedanje umiruća umjetnost u modernom svijetu kojim vladaju informacije. Bilo da se radi o lokalnim priopovijestima vezanima za kvart, ulicu, mostić, park, ili pak o gradu kao protagonistu velikih povijesnih događanja, priče su ugrađene (ili možda lepršaju) oko mesta koja zahvaćamo pogledom i premjeravamo koracima.

N.B.

Šetnje po predgrađima s Mapiranjem Trešnjevke imaju za mene čaroliju kolaža u pokretu, gdje iz spajanja nespojivog, u prolazu i pogledu, nastaju motivi koji nadilaze uobičajene estetske vrijednosti. To je doživljaj u kojem nestaju granice između konvencionalnih kategorija prostora i vremena, gradova i država.

Kao što u dadaističkim kolažima škare postaju glavni alat subverzije poretka, tako i u spontanom nastajanju pokretnih kolaža u šetnjama predgrađima svjedočimo subverziji svakodnevice, kao najvitalnijeg elementa društva (koji ni Margaret Thatcher ne može uništiti).

Prostrto rublje, dim iz dimnjaka, trenutak paljenja uličnih svjetiljki u sumrak, šalice od popijene kave na stolovima, mačke koje spavaju na otiraču pred vratima, stari kućni brojevi, maštvitost upozorenja s natpisima „Čuvaj se psa“, beskorisni predmeti zaboravljeni po uglovima, jači su od političkih i ekonomskih kriza, konzumerizma i ratova, lifestyle zahtjeva i teorija zavjere, influencera i pandemija. Jednostavne rutine svakodnevice koje omogućuju opstanak svijeta.

Kao u poznatoj Marinettijevoj ideji iz *Futurističkog manifesta* (1909. godina), da je „trkači automobil ljepši od Nike sa Samotrade“, šetnja Zagrebom postaje uzbudljiva kao šetnja svjetskim metropolama, dalekim zemljama i egzotičnim predjelima, a viđeni urbani krajolici dobivaju nove vrijednosti i značenja, pa skrivena dvorišta postaju tajne odaje u začaranim dvorcima, dimnjak toplane postaje ljepši od francuske gotičke katedrale, građevinske dizalice od Eiffelova tornja, mostić preko potoka od mosta Rialto, a skromno uređeni trešnjevački vrt od luksuznog arboretuma.

R.R.

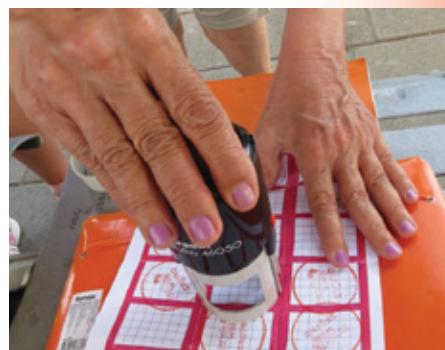

Ono što me svaki put oduševi i što me zadivi u vezi vašeg projekta je entuzijazam voditelja koji se pripreme tako da su naše šetnje zanimljive i informativne. Ono što me dodatno iznenadjuje je koliko malo poznajem grad u kojem sam odrasla i u kojem živim i u čemu mi šetnje u okviru Mapiranja proširuju i vidike i znanja. Šetnje su drugarske, čini mi se da se svi mi šetači jedni prema drugima odnosimo spoštovanjem, primjerom znatiželjom i pristojnim komentarima.

Uvijek me obori s nogu kada na kraju Vanja podijeli keksiće pod pauzom – cijeli projekt ima domaćinski touch koji nam je u otuđenom svijetu toliko potreban.

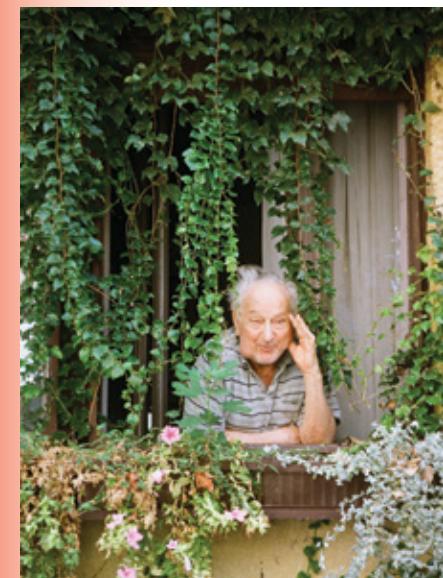
Potrebna su i ugodna iznenađenja, pa tako naši voditelji često smisle neobična iznenađenja i odaberu mjesta gdje dobiju dozvole za popeti se na najviši kat zgrada s odličnim vidicima, ili posjet domaćinima čak i ako ih nema kod kuće.

J.M. i Z.M.

Sudjelovanje na svakoj šetnji je neponovljivo iskustvo, uvijek novo. Koliko god sam si umišljala da poznam Zagreb, što zbog osobnih afiniteta, što zbog struke koja nas je učila promatrati i razumjeti urbani dizajn, toliko se uvijek iznenadim koliko skrivenih tajni ste nam otkrili i uvijek se ponovo zaljubim u svoj grad i svoj kvart. Sretna sam jer sam ponovo otkrila vrijednost hodanja te upoznala ljudе koji promatraju, razmišljaju, dijele, propituju percepciju javnog prostora na meni odličan i blizak način.

S.J.

Kad sam saznao za vas, sa zakašnjenjem od cca godinu i pol od osnutka, meni se život promijenio, poboljšao. Postao je raznovrsniji, zdraviji. Prije je bio na relaciji posao-doma i gledanje sporta na TV-u po cijele dane. U druženju s vama i šetnjama upoznao sam dosta ljudi, a s nekim se razvilo pravo prijateljstvo. A to je meni samcu, bez rodbine, najvažnija karika u održavanju veselog, zdravog i raznovrsnog života.

Iz toga su proizašla dodatna druženja, šetnje i posjeti kulturno umjetničkim priredbama.

Z.P.

To je ono što i danas najviše volimo kod Mapiranja, činjenicu da njegovi sadržaji nastaju iznutra, iz direktnog kontakta s kvartom, koji je početna točka za svako daljnje istraživanje, kako ono fizičko koje se odvija u Vanjinim šetnjama, tako i ono uobičeno u tekstovima. Ta istraživanja otkrivaju drugačiju sliku Trešnjevke od one koju mogu dati urbani istraživači iza kojih stoji striktna znanstvena metodologija, slika koja nas iznenadi nekim nenađanim detaljem, očajanjem koje bi mnogima promaklo, nekom urbanom legendom koja možda nije stvarna, ali itekako govori istinu o kvartu. U takvom svom pristupu, Mapiranje afirmira ideju da svi mi koji u nekom gradu živimo, bez obzira na naše struke i zaposlenja, imamo pravo za njega se istinski zainteresirati i stvarati nove načine na koje ga istražujemo i o njemu razmjenjujemo znanje, te načine na koje zajedno u tom gradu živimo – ne pristajući na žrvanj svakodnevice, zacrtane relacije posokuća, a onda poslovno i neki komercijalni sadržaj, nego uzimajući vrijeme za šetanje sa susjedima, znancima i neznancima, koje zna trajati i satima.

AK i DK

Kad pomislim na sam naziv projekta, pred očima mi je ona načićana karta prepuna lokacijskih oznaka s trešnjicama, Vanja koji rastvara svoje mape na klupicama okružen desecima značiljnika, zavirivanje iza trošnih ograda, ali i slobodan prolaz kroz sva ona vrata koja se širom otvaraju samo za šetače Mapiranja.

Rekla bih da je Mapiranje Trešnjevke, bez pretjerivanja, postalo primjer projekta na kojem bi mnogi sudionički programi mogli učiti i rasti. Postao je kulturni projekt koji se neće moći zanemariti u budućim analima grada. Pokazao je svim centrima kulture što bi oni mogli značiti za svoje četvrti i gradove. Katalogizirao je Trešnjevku i prelio se donekle i u druge zagrebačke kvartove. Sve nas koji smo došli u dodir s Mapiranjem, podsjetio je što znači riječ „kvart“ i potaknuo nas da primjećujemo i nanovo zavolimo vlastito susjedstvo.

Mapiranje Trešnjevke je uvijek kao glavna oruđa koristilo uključivost, dijeljenje iskustava i razmjenu znanja, nenametljivost, blagost i otvoren poziv na sudjelovanje, bez zadrške. Zahvaljujući tome, Mapiranje je poput proljetnog povjetara pronijelo latice onih davnih trešnja u cvatu daleko izvan granica jednog zagrebačkog kvarta.

I.S.

Mapiranje Trešnjevke je za starosjedioce poput spomenara, a za mene kao doseljeniku (ali sad već s pozamašnim stažem života u kvartu) neiscrpan izvor informacija o njegovoj povijesti i sadašnjosti.

No, nije riječ o bilo kakvom dijeljenju informacija; one su prezentirane kroz najrazličitije medije, a najbolji od svega je kroz izravan kontakt, usmeno, druženjem i upoznavanjem s činjenicama na licu mjesta. "Mapiranje" je na najlepši način objedinilo čuvanje sjećanja na neka prošla vremena s podizanjem razine opće kulture javnosti, osvještenosti o potrebi očuvanju lokalne sredine, od prirode do kulturne baštine, od potoka do urbanističkih posebnosti i pojedinih kuća...

"Mapiranje" nam je kroz godine omogućilo zadovoljenje značitelje i sadržaje i posjete lokacijama koje sami vjerojatno nikada ne bismo obišli i upoznali, a sve to zahvaljujući predanosti i entuzijazmu organizatora kojima želim još puno godina rada i uspjeha u prenošenju ovakvog poštovanja prema lokalnoj sredini i postignućima njezinih stanovnika kroz vrijeme.

V.I.

Ako grad čine ljudi i ako grad čini ljudе, onda nikako ne mogu shvatiti one koji ne znaju ništa ogradu ili mjestu u kojem žive. Pošto ne želim biti jedan od tih, a imam privilegiju koju nisam mogao birati da sam rođen i živim u Zagrebu, onda je svakako Mapiranje Trešnjevke projekt u kojem mogu proširiti svoje znanje o gradu i dublje saživjeti s njim.

Projekt koji je Trešnjevku u kulturnom smislu izdignuo iz postindustrijskog mrtvila i prenapučenosti onima koji o njoj ne znaju ništa, koristan je za ponovno uspostavljanje (šire) zajednice temeljene na skupu međusobno pozitivnih vrijednosti poput druženja, učenja povjerenja i htijenja postizanja napretka zajednice. Kroz projekt Jane's Walk (nazvao bih ga po zagrebački – Janine šetnje) ova se temeljna misao širi cijelim Zagrebom i stvara nove mikrozajednice željne novih, ali zapravo davno zaboravljenih spoznaja, kako bi pokušale transformirati svoj životni prostor i revitalizirati ga u društvenom smislu. Na taj način Mapiranje Trešnjevke ispunjava svoju svrhu da grad čine ljudi i da grad čini ljudе, a svaki od sudionika, pa tako i ja, time postaje dijelom živog tkiva koje ga okružuje, odnosno ispunjava u cijelovitijem smislu.

M.D.

Uopće se ne mogu sjetiti kako sam saznala za projekt Mapiranje Trešnjevke i kada sam se priključila, ali sjećam se brojnih istraživačkih šetnji po Trešnjevki, a zatim, kad je Trešnjevka već bila temeljito obrađena, i po susjednim dijelovima grada, pa čak i po rubnim. Tako sam vidjela i upoznala mnogo toga što uopće nisam znala. Bilo je jako interesantno i vrijedno posjetiti brojne institucije i vidjeti ih iznutra. A bilo je upečatljivo i gledati grad odozgo, s vrhova visokih zgrada. Odlične su bile i predbožiće šetnje. I svaki put pred kraj slatko iznenadenje u obliku čokoladnih napolitanki! Osim ulica i zgrada moga grada upoznala sam i mnoge drage ljudе koji su svojim entuzijazmom, vedrinom i poznavanjem okoline upotpunili dobar doživljaj. Neki su došli, neki prošli, a neki i zauvijek otišli...
V.Č.

JUBILARNA 100. ŠETNJA
MAPIRANA TRESMEJUJE!

20.12.2013.

Jarev, živi, uoči ... tko se zove ne
znam, taj se vatre ne ognje!

Zoran Pijal
Davor Hajcenović
Danijel Krnjević

Lešne Čaplin
Marinova djevojka, Davor

Rosana

IVAN

Tomislav Ropovik

Žasme Matm S.

Nikoline

Sari

Magi

IVANA ☺

Casiua

Tomislav Djurić :)

110.

PREDBOZIĆ

